

Више пута у протекла два месеца саопштењима се на чланове покрета „Доста је било – Саша Радуловић“ окомио врачарски одбор микро предузећа у предстечајном поступку – Либерално демократске партије (ЛДП). Замерају, како наводе, Саши Радуловићу што у својим редовима има „бившег радикала“ и кажу да смо „покрет бивших министара, саветника и Шешељевих радикала“.

А са друге стране, управо су „бивши радикали“ из СНС предложили, образложили и изгласали Михаила Групковића, из стечајне филијале ЛДП Врачар, за председника Скупштине општине Врачар. Није јасно какви су то двоструки морални аршини господина Групковића?

Мањи број Врачараца памти експерта Групковића као члана Чедине екипе која је све своје креативно-економске способности и локалне политике демонстрирала у популарној установи „Божидарац“. Шира јавност за Групковића, звезду у успону врачарског ЛДП-а, чула је тек у петак 24. јуна, негде око 17 часова, након што је на функцију председника СО Врачар изабран гласовима одборника Српске напредне странке.

Није тада дотичном сметало што његов избор предлаже странка Томислава Николића и Александра Вучића, лидера чија политичка биографија не почиње од 2012. или 2016. године. Није му сметало што гласови подршке долазе од Вучића који је, не тако давно, улицу Булевар Зорана Ћинђића прелепљивао плакатима „Булевар Ратка Младића“.

Није дотичном сметало што његов избор на функцију председника СО Врачар образлаже Угљеша Мрдић. Нису му сметали идеолошки ставови Угљеше Мрдића који су провејавали кроз ауторске текстове у „Великој Србији“, „Гласу“, „Печату“... Није господин Групкови био гадљив на речи хвале које долазе од Мрдића, иако је Мрдић годинама надахнуто писао о спреси лидера ЛДП са члановима тзв. „Земунског клана“.

Не буну се господин Групковић што за његов избор гласа одборник Никола Селаковић. Исти онај Селаковић, за је кога 4. децембра 2012. године Чедомир Јовановић дословце написао: „Србија је уморна од давалаца туђе крви и политичких пиромана попут Селаковића. После овога министар правде мора да поднесе оставку или да буде смењен у Влади... Као што су Селаковићеви политички узорци у прошлости довели до тога да Србија буде у положају у ком се наша у Хагу, а стотине хиљада Срба страда у политичком лудилу које су покренули, тако данас министар правде неодговорно гура у хистерију неке нове генерације чији је наставник на Правном факултету“.

Нема господин Групковић замерку ни на то што се од априла ове године лидер његове странке Чедомир Јовановић и у сну клања Вучићу, што пузећи и идолопоклонички покушава по сваку цену да се стационира у Немањину 11. Не љути се Групковић на Вучићев медијски тим који креативно ових дана производи серијал текстова о пропасти Јовановићевог бизниса и дужничком-поверилачком ропству. Не замера Групковић ништа мајсторима медијске реинкарнације Станка Суботића који обилато оплићу по Чедомиру Јовановићу и то – гле чуда – у новинама Вучићевог кума.

Шта се то дешава са господином Групковићем? Шта то жуља бизнисмена Јовановића?

Маске су пале и пре и после Врачара. Покрет „Доста је било“ је освојио више од 220.000 гласова, без помоћи Мише Бека, пријатеља из Шилерове и осталих „добротвора“. Фирма ЛДП се гаси, никада више на парламентарне и локалне изборе самостално неће изаћи. Не постоји ни назнака да самостално пређу цензус, осим ако не буду ишли на листу са Вучићем. Али није Саша Радуловић крив што се ЛДП распао, што су чланови те странке прочитали и масовно напустили Јовановића. Није Радуловић крив што су пристојни људи попут Александра Стевановића одавно схватили да је ЛДП приватна својина једног титулара без будућности.

Да ли је можда једина „кривица“ Саше Радуловића у томе што, као министар привреде и члан УО Фонда за развој, није одобрио кредит фирми Чедомира Јовановића?

Опште је познато да је бизнисмен од државе тражио кредит од 200 милиона динара у сврху рефинансирања доспелих кредита код комерцијалних банака. Чак је и Вучић интервенисао – међутим није помогло. Радуловић се борио до краја – није подлегао притисцима. Сачувао је новац пореских обвезника који никада не би био враћен. Потом су Јовановићеви „Агрослови“ завршили у стечају. И фирма СХСФ је отишла у стечај. И „Силос“ Ковин је отишао у стечај. Све је пропало. И онда се појавио чувени Групковић, супермен са Врачара и будућност ЛДП, да одржи лекцију Саши Радуловићу и члановима „Доста је било“.

Није јасно по којим то квалитативним критеријумима неко ко је раније био члан СРС, само зато што није желео да приступи СНС и да се поклати Вучићу, данас није прихватљив за господина Групковића? Како то преко ноћи СНС постаде „чистиште“ и бунар из ког бистру изворску воду пију Групковић и Јовановић? Којим то „детерцентом“ бизнисмен Јовановић и следбеник Групковић овог лета перу онога ко је са скупштинске говорнице кандидовао идеју „Убите једног Србина, ми ћемо стотину Муслимана“? Где се затурише све међусобне увреде и етикете на релацији ЛДП – СНС изречене све ове године?

Све док је Јовановића и Групковића који имају овакав алиби за „груписање“ са Вучићем – покрет „Доста је било“ има политичку будућност и ни један глас за Сашу Радуловића није бачен глас.

члан „Покрета бивших министара, саветника и Шешељевих радикала“

(ДЈБ)